

תקנות העונשין (מאסר על תנאי), תשמ"ה-1985
תוכן עניינים

149	הגדרות	סעיף 1
149	צו הפעלה או צו הארכה	סעיף 2
149	הפעלה או הארכה שלא במעמד גזר הדין	סעיף 3
149	צירופים	סעיף 4
149	ראיה על זהותו של נאשם	סעיף 5
149	ביטול	סעיף 6

בתוקף סמכותי לפי סעיף 90 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – החוק), אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה –
 - "צו הפעלה" – צו להפעלת מאסר על תנאי כאמור בסעיף 55 לחוק;
 - "צו הארכה" – צו להארכת תקופת התנאי כאמור בסעיף 56 לחוק;
 - "עבירה נוספת" – כמשמעותה בסעיף 52 לחוק.
2. צו הפעלה או צו הארכה יינתנו, עד כמה שהדבר ניתן, במעמד מתן גזר הדין בעבירה הנוספת.
3. לא ניתן צו הפעלה או צו הארכה במעמד מתן גזר הדין בשל העבירה הנוספת, תוגש הבקשה למתן צו כאמור לאותו שופט או לאותו מותב שהרשיע את הנאשם בעבירה הנוספת, או, אם נבצר ממנו לדון – לשופט אחר או למותב אחר של אותו בית משפט.
4. לבקשה לצו הפעלה או לצו הארכה יצורף העתק של פסק הדין אשר לפיו הוטל המאסר על תנאי ואם הוגשה הבקשה לפי תקנה 3 – גם העתק של פסק הדין אשר לפיו הורשע אותו נאשם בעבירה הנוספת.
5. רשאי בית המשפט, בטרם יתן צו הפעלה, לדרוש ראייה על כך שהנידון בפסק הדין שלפיו הוטל המאסר על תנאי הוא אותו אדם שהורשע בעבירה נוספת.
6. תקנות העונשין (דרכי ענישה) (מאסר על תנאי), התשט"ז-1955 – בטלות.

הגדרות

צו הפעלה או צו הארכה

הפעלה או הארכה שלא במעמד גזר הדין

צירופים

ראייה על זהותו של נאשם

ביטול